

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 988 Ngày: 15 tháng 6 năm 2014

Tự Đạt

*Bền lâu hành triển duyên Trời độ
Thức giác bình tâm niệm Nam Mô
Liên hệ cùng Trời nay phát triển
Thực hành tự đạt tiến hư vô*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 26/08/2004 đến 2/09/2004

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nghiệp lực lai vãng bằng cách nào?
- 2) Hướng hạ bằng cách nào?
- 3) Hướng tâm dâm dục có ích gì không?
- 4) Hậu quả của dâm loạn là sao?
- 5) Trí thờ ơ là sao?
- 6) Chùng nào mới quyết định được?
- 7) Sự tiên hóa vô cùng là sao?

<p>1) Los Angeles, 26-08-2004 3: 15 AM <i>Hỏi: Nghiệp lực lai vãng bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa nghiệp lực lai vãng bằng cách hướng hạ</p> <p>Kệ: <i>Dâm tánh tạo nghiệp vãng lai hoài Vãng lai đụng chạm chỉ tạo sai Thương yêu tha thứ chẳng làm sai Vọng động không ngừng tâm loạn nhịp</i></p>	<p>2) Los Angeles, 27-08-2004 5: 40 AM <i>Hỏi: Hướng hạ bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Như xem sách báo về dâm dục</p> <p>Kệ: <i>Dâm dục hại thân trí mật mờ Khó tu khó tiến cảm bơ vơ Tâm mê loạn động trí thờ ơ Tạo chấp tạo mê khó trở mình</i></p>
<p>3) Los Angeles, 28-08-2004 4: 50 AM <i>Hỏi: Hướng tâm dâm dục có ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thưa hướng tâm về dâm dục chỉ có hại cho tâm lẫn thân</p> <p>Kệ: <i>Hướng tâm dâm dục hại tâm thân Nguyên lý tan biến khó xét phân Học hỏi không thành duyên tự biến Không còn thanh nhẹ chẳng còn duyên</i></p>	<p>4) Los Angeles, 29-08-2004 9:40 AM <i>Hỏi: Hậu quả của dâm loạn là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa hậu quả của dâm loạn là làm cho tâm trí mất quân bình và bơ vơ</p> <p>Kệ: <i>Dâm loạn tâm trí rối bơ vơ Nhớ nhung phiền não trí thần thờ Khó minh khó hiểu khổ từ giờ Chuyển động lung tung tạo giấc mơ</i></p>
<p>5) Los Angeles, 30-08-2004 11: 25 AM <i>Hỏi: Trí thờ ơ là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa trí thờ ơ là chưa quyết định được</p> <p>Kệ: <i>Thờ ơ tâm trí bất hòa hợp Khó chuyển khó tu thân động loạn Tự hận tự khổ tự bất hòa Thân tâm bất ổn tự bàng hoàng</i></p>	<p>6) Honolulu, 31-08-2004 7: 45 AM <i>Hỏi: Chừng nào mới quyết định được?</i></p> <p>Đáp: Thưa chừng nào cực kỳ động loạn thì mới quyết định</p> <p>Kệ: <i>Cùng cực khổ tâm mới quyết định Tâm tu tiến hóa đến vô cùng Phân minh đời đạo bao dung động Tưởng đến Trời cao giải nổi lòng</i></p>
<p>7) Honolulu, 01-09-2004 6: 35 AM <i>Hỏi: Sự tiến hóa vô cùng là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự tiến hóa vô cùng là không giới hạn</p> <p>Kệ: <i>Hướng tâm tiến hóa vô cùng tịnh Thay đổi triền miên tự giác minh Đời đạo song hành minh tiến hóa Cần khôn qui một tự mình minh</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Oroville, 07-11-1997

Cuộc đời sống được bao năm
Xác tâm không hiểu khó khăn diễn hoài
Ấn vô đức kết hằng ngày
Lưu thông tắt nghẽn dịp may tắt dần
Đạo đời khó tiến khó phân
Mỗi tầng gián đoạn khó cân tình người
Sống trong dở chết dở cười
Đời là tạm cảnh người người phải theo
Thở than than thở tạo nghèo
Trí tâm không triển, đeo theo bạc tiền
Tự mình tức tối tạo phiền
Bệnh căn tái diễn khó yên cõi lòng
Tự mình thức giác cầu mong
Tự mình trị được giải xong nghiệp trần
Thức hồn tự xét tự phân
Đời là tạm cảnh tâm cần phải tu
Thực hành giải tỏa khờ ngu
Trí tâm là một an du thực hành
Sửa mình tiến hóa thật nhanh
Phần hồn là chánh hướng thanh đạt hòa
Cần khôn vũ trụ chung nhà
Thành tâm học hỏi chan hòa tình thương
Tự mình thức giác mở đường
Qui y Phật Pháp yêu thương thực hành
Đường tu pháp lý sẵn dành
Tu tâm sửa tánh cạnh tranh chẳng còn
Đường tu sẵn có đường mòn

Thực hành là chánh chẳng còn si mê
Trí tâm khai triển trở về
Cần Khôn Thiên Quốc mãi mê thực hành
Chiều sâu nguyên lý đạt thanh
Từ bi rộng mở các ngành đạt thông
Thực hành định luật hóa công
Thiên cơ biến chuyển một lòng tự tu
Vía hồn thanh nhẹ ngao du
Bồng lai thắng cảnh tâm tu cảm hòa
Tâm tu phát triển gần xa
Cùng chung dẫn tiến cùng hòa tiến lên
Qui y pháp giới đạo nền
Tự quên loạn động giữ bền bỉ tu
Đời là lệ thuộc tiền xu
Tham lam bực nhọc tạo ngu tạo khờ
Thực hành giải tỏa tâm mờ
Chiều sâu rộng mở bơ vơ chẳng còn
Tự mình thức giác ni non
Tâm tu dứt khoát chẳng còn si mê
Thành tâm tu tiến tự về
Quê xưa Thiên Quốc muôn bề êm xuôi
Tự mình thực hiện rên trui
Vía hồn thanh nhẹ an vui tiến hành
Quý thương một kiếp hóa sanh
Đến từ Không Giới hướng thanh trở về
Hồn vui cảm động muôn bề
Chúc anh tu tiến tự về đến nơi.

Quý thương,
Lương Sĩ Hăng
Oroville, 07-11-1997

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KIẾN TÂM CHUỘT: TAM ANH ĐỐI CHIẾU

Hỏi nào giờ mình nghe thiên cơ, thiên cơ mà không biết thiên cơ là cái gì: chuyển mình từ giai đoạn này tới giai đoạn kia qua giai đoạn nọ. Mình thấy rồi, thiên cơ đang sắp đặt và sẽ sử dụng đám nào và sẽ thiêu hủy đám nào, có chừng hết không chối cãi được. Mình không có quyền, nếu có quyền đã triển hạn được. Không triển hạn được, chỉ lo sửa tâm thôi.

Tam Anh đối chiếu, thế giới phải thay đổi hết. Kiến, Tầm, con Chuột, ba anh này phải đối chiếu nhau.

Có một hôm anh kiến đi tới chỗ người ta nuôi tằm. Anh mới gặp con tằm. Con tằm thấy kiến, sợ quá thun lại.

- Hỏi chớ tại sao anh thun ?

- Tôi không tin cây chú đâu, Trời có sập tôi cũng không tin cây chú. Nếu tôi không thun, không thủ thế thì anh sẽ cắn tôi.

Anh kiến nói:

- Anh hiểu lầm rồi, tôi đến để giúp anh, cứu anh.

Anh tằm nói:

- Chúng tôi đầy đủ hết, không cần sự giúp đỡ của anh và cứu rỗi của anh, tôi không cần, không cần thiết. Chúng tôi có giờ làm việc, có giờ hưởng thụ.

Anh kiến nói:

- Tôi thấy tội nghiệp cho anh rất nhiều. Anh có giờ làm việc, có giờ hưởng thụ. Tới giờ người ta đưa lá dâu cho anh ăn anh hưởng thụ thiệt. Chúng tôi phải tìm ra mới có ăn. Nhưng mà sau sự hoạt động của chúng tôi, chúng tôi thấy rằng xứng đáng hơn anh vì chúng tôi có cách tự vệ còn các anh không có cách tự vệ. Anh ăn lá dâu của họ, anh se ra tơ, rồi một ngày nào đó họ đem cả cái xác của anh họ luộc họ ăn luôn. Anh đâu có hiểu chỗ đó, anh có thấy lúc nào chưa?

- Chưa, đâu có ai mà ác ôn như vậy!

- Nhưng mà chúng tôi đã biết rằng từ ông bà tổ tiên của anh đến giờ cũng đều bị họ luộc ăn hết. Bây giờ anh hãy bình tâm anh lưu ý những gì chúng tôi nói, nếu có thì một ngày kia chúng tôi sẽ giúp đỡ anh. Anh xác nhận rằng các anh sẽ chết oan uổng một cách như vậy, lúc đó chúng tôi có cách giúp đỡ anh.

Anh tằm nói:

- Được, tôi sẽ nghiên cứu, nếu có sự thật chúng tôi sẽ nhờ anh.

Anh tằm bình tĩnh hỏi người này người kia, nói:

- Trục hôm qua tụi bên kia thấy vui vẻ mà hôm nay không còn người nào, không còn chú nào hết, mình cứ để ý coi nó đem đi đâu.

Rồi thấy rõ ràng nó liệng trong nôi nó luộc luôn mà ăn. Thì thấy anh kiến nói đúng. *Bây giờ mình phải tìm cách giải thoát, phải làm sao để giải thoát?*

Một hôm anh kiến đến, anh tằm mới hỏi:

- Vậy anh có cách nào giúp đỡ chúng tôi không?

Anh kiến nói:

- Có cách chớ, không có cách làm sao tôi đề nghị. Anh bằng lòng rời khỏi chỗ này không? Tôi sẽ đưa anh rời khỏi chỗ này và anh sẽ trở về cây dâu thiên nhiên của trời đất đã sắp đặt khẩu phần cho anh. Anh sẽ sống đó và hưởng và anh sẽ có cơ hội tu để anh tiến hóa tới mức vô cùng. Anh tính thế nào?

Anh tằm nói:

- Được, chúng tôi bây giờ tin anh. Tôi hiểu sự bạc đãi của loài người đã đối xử với chúng tôi như vậy, tôi hiểu. Bây giờ chúng tôi bằng lòng nghe sự an bài của anh, vậy anh giúp bằng cách nào?
- Thì anh trở về tập trung tất cả anh em. Ngày mai, 5 giờ sáng chúng tôi sẽ có mặt tại sân dâu. Lúc đó người chủ dâu, người chủ nuôi các anh đó, hoảng hồn sẽ đuổi chúng tôi đi. Trong lúc đuổi chúng tôi thì chúng tôi sẽ dàn hai bên mở đường cho các anh đi. Rồi từ đó, chúng tôi sẽ đưa anh trở lại cây dâu. Anh đồng ý chưa?

Buổi sáng, kiến bao vây vô đầy sạp dâu hết, cái sân dâu. Chủ hoảng hồn - kiến vô thì tầm sẽ chết, mất của - mà giữ cho nó sạch. Và giữ thì nó thừa cơ đó nó đi, đi lên con đường đi lên cây dâu. Các chú tầm đã đi lên cây dâu nhờ đám kiến này đưa đi. Đưa lên trên cây dâu rồi thì *chú kiến mới bảo vệ đám tầm, mới vạch những con đường tự trị để bảo vệ*, dưới cây làm con đường chặn lại không cho cái gì xâm chiếm.

Không bao lâu, chú chuột đi tới, dòm thấy một dãy kiến như vậy làm sao đi qua được, mới nói:

- Chớ ai biểu chúng bây chặn đường ông?

Mấy chú kiến mới nói:

- Không, chúng tôi không có quyền chặn đường ông, nhưng mà thượng lệnh bảo chúng tôi giữ con đường này để bảo vệ bạn chúng tôi mà thôi, chớ chúng tôi không có ý chặn ông.

Ông chuột mới lấy cái đuôi ngoắc ngoắc. Ông hỏi:

- Chúng mày biết cái này là cái gì không?

- Dạ thưa cái này là cái đuôi của ông.

- Mà chúng bây có thấy rõ sức mạnh của cái đuôi chưa?

- Mạnh lắm. Nếu ông không vị tình, ông quật một cái thì chúng tôi chắc chết.

Ông chuột nói:

- Nếu vậy thì chúng bây phải dang ra cho ta đi, không được chặn đường nữa, các người hiểu chưa?

Anh kiến nói:

- Vì thượng lệnh, chúng tôi không thể thay đổi được.

Anh chuột nổi nóng lấy cái đuôi quật hai cái thì anh kiến mới thừa cơ leo lên đuôi và từ đó chạy tuốt lên lỗ chân lông, chun trong hai tai, đứng khắp lỗ chân lông trên mình anh chuột. Anh chuột hỏi:

- Chúng bây có sợ tao không?

Anh mới quật thêm hai cái nữa. Cũng làm như vậy, các anh kiến thừa cơ bò lên. Anh chuột nói:

- Chúng bây chết hết chưa?

Thì anh kiến mới đồng một loạt cắn một lượt. Lúc đó, anh chuột đau quá té lăn ra. Kiến hỏi:

- Chớ các anh mạnh hay chúng tôi mạnh?

Chuột nói:

- Các anh mạnh. Tôi không mạnh. Anh tha cho.

Anh kiến mới nói:

- Anh lớn mà còn năn nỉ tôi thì tôi cũng tha cho anh lần đầu.

Các anh kiến mới từ bỏ lỗ chân lông mà đi xuống đứng dưới đất.

- Bây giờ chúng tôi xuống dưới đất, chúng tôi tha cho anh. Từ rày về sau, anh không nên lộng ngôn, mà không nên nói ngược nữa, không nên hành động bất chánh, ý mạnh hiếp yếu, không được, chúng tôi sẽ không tha.

Thấy tụi nó xuống hết rồi tưởng là xong việc, ông chuột nói:

- Được, chúng bây sẽ biết tay, cho chúng bây tiêu diệt một lượt hết.

Anh kiến nói:

- Tôi đã biết trước sự phản trắc của anh luôn luôn có. Nhưng mà vì nhân đạo chúng tôi phải tha cho anh. Nhưng mà tôi đã lầm mưu các anh rồi. Vậy thì các anh cứ tự tiện, muốn tiêu diệt hết chúng tôi cũng được. Anh cứ tự tiện.

Nhưng mà trong lúc đó anh chuột quên rằng còn hai anh kiến trong hai lỗ tai chưa bước xuống. Anh chuột nói:

- Rồi, chúng bây sẽ biết tay.

Hai anh kiến trong lỗ tai đồng cắn một lượt, anh kia té đá nhào ngựa, run rẩy trời chết. Càng cắn càng la.

Lúc đó, anh tầm từ trên cây đi xuống, anh kêu anh kiến rằng:

- Các anh đã giúp đỡ chúng tôi giải thoát trong cái trận đồ nguy hiểm thì bây giờ các anh nên thực hiện từ bi để giúp đỡ cho anh chuột. Tôi sẽ khuyên anh chuột từ rày về sau không nên hỗn láo với các anh và để anh chuột ăn năn và thấy hành động bất chánh của anh. Chính chúng tôi đã chứng kiến sự sai lầm do anh chuột mà thôi.

Anh tầm mới khuyên anh chuột:

- Anh chuột, anh nên bình tâm xét sự sai lầm của chính anh. Chính anh ý sức mạnh và hăm he người khác, cái việc đó Trời đất không chứng minh và chính tôi người ngoại cuộc nhưng chúng tôi cũng không chứng minh điều đó. Tôi khuyên anh nên thật thà trong lời hứa của anh thì chúng ta sẽ giải quyết được sự việc này.

Anh chuột mới năn nỉ:

- Anh có cách nào năn nỉ anh kiến tha thứ cho tôi và tôi sẽ làm bất cứ những việc gì mà chúng ta sẽ mong muốn để tiến tới hòa bình tốt đẹp.

Anh tầm mới khuyên anh kiến:

- Anh đã giúp đỡ chúng tôi rồi thì không nài gì một chút, và anh hãy thử xem anh chuột có phải thật sự hay là không. Nếu thật sự thì tôi mong rằng các anh nên rời bỏ những vị trí có thể làm hại anh chuột trong cơn đau đớn quá mức để mọi người có thể trở về vị trí và lo tu luyện.

Chúng ta xem trên mảnh đất loài người có ai sống vĩnh viễn tại thế đâu. Xem nghĩa địa loài người đều bị chôn vùi dưới đất rồi mới thấy cảnh ăn năn. Mà bây giờ chúng ta sống, chúng ta biết đau đớn và biết

ăn năn, biết thật thà lẫn nhau thì tôi thấy điều rất quý cho nên tôi khuyên anh kiến nên chấp nhận điều này, giúp đỡ anh chuột để anh trở về điều trị và để anh thực hiện những gì anh cam kết với chúng ta.

Anh kiến nói rằng:

- Vì sự ngạo mạn của anh chuột mà chính anh đã chứng minh và anh chê rằng sức mạnh chúng tôi không đến đâu. Nhưng mà ngày nay anh đã thấy rõ sức mạnh của chúng tôi là vô cùng thì anh đã thức giác. Và những lời khuyên giải của anh chúng tôi cũng chấp nhận.

(Nói với anh chuột) Tôi bằng lòng để cho anh được trở về vị trí điều trị, và thực hiện những gì anh đã hứa. Anh phải xác nhận lại một lần nữa.

Anh chuột nói:

- Tôi xác nhận từ rày về sau tôi xin chấp nhận không phản trắc và không phản ngôn nữa.

Lúc đó anh chuột từ từ lết về hang lo tu luyện. Anh tầm trở lại vị trí để tu luyện, hưởng thanh khí của Trời đất. Anh kiến cũng trở về vị trí tu luyện. Thì không bao lâu, tầm biến thành bướm, kiến có cánh bay, chuột biến thành dơi mới tiến tới bao la thanh khí của Trời đất, mới thấy rõ cảnh hòa bình.

Nhơn sinh phải sống thật thà mới giải quyết mọi sự nan giải hiện tại của côn trùng vạn vật tại mặt đất thương yêu của loài người chúng ta. Cảnh hòa bình trở về với nhận loại nhưng phải trải qua cơn thử thách. Cái cơn thách đố của loài người với loài người này chết chóc đau khổ thì mới có cảnh thức giác ở tương lai.

Kết luận của bài Kiến Tầm Chuột tam anh đối chiếu chỉ có bao nhiêu đó thôi.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho bạn đạo nghệ sĩ Nguyễn Xuân Phát qua đời vào lúc 11 giờ 15 phút tối Thứ Tư, 11 Tháng Sáu năm 2014 tại Santa Ana, Nam California hưởng thọ 82 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Cảm ơn quý bạn đạo